

CONSTITUCIO

FETA PER LO SAGRAT CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE

A favor dels Pobres del Hospital General de Santa Creu de Barcelona.

NOS Don Francisco Dorda, per la gracia de Deu, y de la Santa Sede Apostolica Bisbe de Solsona, Sufraganeo de la Santa Metropolitana Iglesia de Tarragona Primada de las Espanyas, la Sede Archiepiscopal vacant, antiquior de la Provincia Tarraconense dels existents en los Dominis de la S. C. C. y R. Magestat de Don Carlos, per la gracia de Deu Emperador de Alemania, Rey de Germania, Castella, &c. sempre Augusto, y en dit nom President del S. C. Provincial Tarraconense, Commissari Apostolich General de la Santa Cruzada, y demés Gracias en dits Dominis, y de dita Magestat Conceller, &c. Als amats nostres en Iesu-Christ los Reverents Rectors, eo regint la Cura de animas de las Cathedralas, y Parroquials Iglesias de las Ciutats, Vilas, y Llochs de la dita Provincia Tarraconense, y Archipestrat de Ager, y a quiscun de ells a solas, salut en lo Senyor. Ab tenor de las Presents vos diem, y notificam, com en lo S. C. P. que de manament nostre se esta tenint, y celebrant en la present Ciutat de Barcelona, y en la Casa de nostra habitacio, en la Sessio nona, sots diada de 25. del Mes de Abril del present, y corrent any 1712. tinguda, se es feta vna Constitucio, que traduhida de llengua Llatina en vulgar, es del tenor seguent. Tenint noticia, y singular compassio de la gran necessitat se pateix en lo Hospital de Santa Creu de la Ciutat de Barcelona, en lo qual se admeten tots los Pobres malalts, tant forasters, com fills de aquest Principat, se alimentan, y crien los Infants expositos, se hospedan los Peregrins, y se exercitan moltes altres piissimas obras de caritat: Ab los vius desitgs quens assisteixen de promouer, en quant sia possible, lo alivio, y socorro de aquell, amonestam a totas las Personas ricas, y de pingues conveniencias, y posam en la consideracio; que Deu nostre Senyor (qui com diu la Escripura, *fa al Pobre, y lo enriqueix*) no los ha donat la riqueza, y abundancia de bens, peraque los consumian en gastos superfluos, y delicias vanas, sino peraque los empleen en caritats, y en subsidi dels menesterosos, *fent ab ells medis, y amichs, que en lo dia de sa mort los ajuden a entrar en la Gloria Celestial*, que altrament, *si tenint conveniencias, y rebent la necessitat, que pateixen sos Germans nols socorren ab ellas, quedan evidentment convençuts*, ab lo testimoni de Sant Ioan Apostol, de que no tenint amor al Proxim, *ni tenen amor, y caritat a Deu*: A las Personas emperò Ecclesiasticas, de quallevol grau, o condicio que sian, pregam per las piadosissimas entranyas de Iesu-Christ, tingan molt present en la memoria; que las rendas de sos Beneficis no sels son estadas senyaladas. pera que las gasten en vanitats, ni peraque enriquezcan ab ellas a los Parents, sino pera passar, y sustentat esta miserable vida, ab la decencia, modestia, y honestat, que deuen, com a Ministres que son de Deu, y Mestres de la Pietat Christiana: ab la grave obligacio de fer caritats als Pobres de tot lo que los sobrarà, després de son decent sustento; demanera que altrament *seran reputats homicidas de tots aquells Pobres necessitats, als quals hauran cruelment negat los aliments necessaris*, cometent en cada vn de ells vn gravissim peccat mortal, per haver faltat a la lley de la caritat, *e incorreran la ira de Deu, que experimentaran en lo dia del Iudici final*. Per tot lo que, ab las majors veras exortam a tothom vniversalment, als Ecclesiastichs, y als Seculars, que se recorden, y compadescan de las necessitats pateixen los Pobres de Iesu-Christ en lo referit Hospital, y las subvingan ab las conveniencias, que Deu nostre Senyor los ha donat: y en sos testaments, eo ultimas voluntats deixen al dit Hospital algun Llegat pio, segons las conveniencias, y devocio de cada qual; ab la seguretat, que Deu nostre Senyor qui es Pare dels Pobres, ne seran en la altra vida llarguissimament remunerats. A tots emperò los Parrochos manam (ab la aprobacio del Sagrat Concili) que tot lo dalt ponderat ho prediquen, expliquen, e insten ab fervor a los Pobres, y que en quant puguen, fomenten las Collectas de las caritats de dit Hospital. Y per excitar mes, y promouer tot lo possible la devocio a vna obra tant pia; A tots, y quallevols Faels Christians desta Provincia Tarraconense, que faran alguna caritat, o llegat a dit Hospital de Santa Creu, y als Notaris, que rebent algun Testament exortaran al Testador a ferlo, y a tots los que collectaran las caritats, o collectadas las rebran, y faelment las guardaran per dit Hospital, per cada vna de las sobre referidas accions, concedim misericordiosament en lo Senyor, en quant podem, quaranta dias de Indulgencia. Perço inseguint lo per Nos deliberat, en virtut de las Presents vos diem, y manam, que lo primer dia de Diumenge, o Festa manada après que las Presents vos seran presentadas a la hora del Offertori de la Missa major, quant lo Poble per ohir aquella congregat sera, ab alta, e intelligible veu publicuèu, y notificuèu las presents nostras Llettras, executant lo previngut en dita Constitucio; Y perque vinga a noticia de tots manam esser aquellas després de publicadas, fixadas en las portas de quiscuna de ditas Iglesias. Dat. en Barcelona als 20. de Agost del any de la Nativitat del Senyor 1712.

1. Reg. 2. v. 7.
Dominus Pauperem facit, & ditat.

Lucæ. 16. v. 9.
Facite vobis Amicos de Mammona iniquitatis, ut cum defeceritis recipiant vos in aeterna Tabernacula.

1a. Ioan. 3. v. 17.
Qui habuerit substantiam hujus Mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo?

D. Ambros. apud Gratianum, dist. 86. cap. 21.
Pasce fame morientem quis quis enim pascendo hominem servare poterat, si non pavisti, occidisti.

Rom. 2. v. 5.
Thesaurizas tibi iram in die iræ.

Francisco, Bisbe de Solsona.

LOCUS ✕ SIGILLI.

Josephus Lluch, & Azamor V. I. D.
S. Concilii, ac Provinciae Tarrac. Secret.
Expedit de mandato, &c.